

Sygn. akt I C 600/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wiesław Okrzesik
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Małyśa

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2017 roku w Suchej Beskidzkiej

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 10.475,00 zł (dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 30.12.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od powyższej kwoty od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.341,00 zł (pięć tysięcy trzysta czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej

z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 600/16

Pozwem z dnia 12 października 2016 r. (k. 3) powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. S. kwoty 10 475,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego wg norm przepisanych.

Powód podniósł, że dochodzona przedmiotowym pozwem kwota została wypłacona przez powoda rodzinie Z. K. (1) w związku ze zdarzeniem mającym mieć miejsce w dniu 12 stycznia 2005 r. Z. K. (1) zmarł bowiem na skutek obrażeń odniesionych w wypadku drogowym spowodowanym przez pozwanego K. S. w stanie nietrzeźwości. Jako podstawę prawną roszczenia powód wskazał art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 r. (k. 65) pozwany K. S. potwierdził okoliczności zdarzenia z dnia 12 stycznia 2005 r. Wskazał, że jest osobą bezrobotną, przechodził leczenie odwykowe, nie ma z czego zapłacić powodowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany K. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt II K 53/05, został uznany winnym tego, że w dniu 12 stycznia 2005 r. w Z., kierując ciągnikiem rolniczym marki U. (...), nr rej. (...), w stanie nietrzeźwości – 2,6 promila alkoholu we krwi, w trakcie zjeżdżania drogą ze wzniesienia utracił panowanie nad ciągnikiem, przez co doprowadził do nieumyślnego wypadku drogowego – wywrócenia się ciągnika, w wyniku którego śmiertelnych obrażeń ciała doznał pasażer ciągnika Z. K. (1).

Pojazd kierowany przez pozwanego w dniu zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u powoda.

Brat Z. K. (1) – Z. K. (2) zgłosił w związku z tym szkodę na osobie do powoda.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 18 maja 2005 r., sygn. akt II K 53/05 (k. 6), kserokopia pisma (k. 11-14), druk zgłoszenia szkody na osobie (k. 15-18)

Powód przyznał Z. K. (2) jako najbliższemu członkowi rodziny zmarłego kwotę 10 475,00 zł.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2014 r. powód przyznał odszkodowanie w kwocie 475,00 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu. Odszkodowanie przyznane zostało na podstawie przedłożonej faktury Vat nr (...) z dnia 14 stycznia 2005 r. wystawionej za usługę pogrzebową wraz z dostawą trumny, a także dołączonej specyfikacji. Przy przyznaniu odszkodowania uwzględniono 50% przyczynienia się zmarłego do poniesionej szkody, ponieważ wsiadł on do ciągnika z nietrzeźwym kierowcą.

Decyzją z dnia 25 listopada 2015 r., w wykonaniu wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 września 2015 r., w sprawie I C 1887/14, na rzecz Z. K. (2), wypłacono kwotę 10 000,00 zł tytułem pieniężnego zadośćuczynienia za krzywdę.

Dowód: decyzja z dnia 4 czerwca 2014 r. wraz z załącznikami (k. 19-23), decyzja z dnia 25 listopada 2015 r. (k. 24-26), wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 września 2015 r., sygn. akt I C 1887/14 (k. 27), zeznania świadka K. L. (akta SR w Legnicy o sygn. I Cps 34/17)

Powód wzywał pozwanego do dobrowolnej zapłaty dochodzonej pozwem kwoty.

Dowód: pismo powoda z dnia 5 sierpnia 2014 r. (k. 40), pismo powoda z dnia 9 września 2014 r. (k. 41), pismo powoda z dnia 21 października 2014 r. (k. 42), pismo powoda z dnia 19 marca 2015 r. (k. 43), potwierdzenie odbioru (k. 44-45), pismo powoda z dnia 30 listopada 2015 r. (k. 46), pismo powoda z dnia 24 lutego 2016 r. (k. 47), potwierdzenie odbioru (k. 48-49)

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w ramach niniejszego postępowania było, że pozwany K. S. w dniu 12 stycznia 2005 r. prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości powodując wypadek drogowy, w wyniku którego śmierć odniósł Z. K. (1), jak również że powód wypłacił bratu poszkodowanego tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia żadaną kwotę 10 475,00 zł.

Powód oparł swoje żądanie na art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 t. j.), który – w brzmieniu obowiązującym w dacie zdarzenia - przyznawał zakładowi ubezpieczeń prawo

dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie lub w stanie po użyciu alkoholu albo pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii. Artykuł 43 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w obecnym brzmieniu uprawnia natomiast ubezpieczyciela do dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym zwrotu wypłaconego odszkodowania, jeżeli kierujący wyrządził szkodę umyślnie, w stanie po użyciu alkoholu lub w stanie nietrzeźwości albo po użyciu środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii. Przytoczoną zmianę art. 43 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych należy uznać jedynie za porządkującą i przyjąć, że przepis ten także w pierwotnym brzmieniu uprawniał ubezpieczyciela do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania nie tylko od kierującego, który wyrządził szkodę w stanie po użyciu alkoholu, ale także – i tym bardziej, zgodnie z powszechnie przyjętą regułą wnioskowania z mniejszego na większe – od kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Roszczenie zwrotne zakładu ubezpieczeń powstaje w związku ze ziszczeniem się przesłanek wskazanych w art. 43 ustawy, tu: stanem nietrzeźwości kierującego pojazdem mechanicznym w momencie wyrządzenia szkody. Zbędne jest przy tym badanie związku przyczynowego między stanem nietrzeźwości kierowcy, a szkodą.

Mając na uwadze dotychczasowe rozważania oraz fakt, że okoliczności sprawy nie były między stronami sporne, należało uznać, że zaktualizowały się wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego względem powodowego zakładu ubezpieczeń, o których mowa w art. 43 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Ze wskazanych wyżej względów Sąd uznał, że powództwo jest usprawiedliwione co do zasady.

Wysokość roszczenia należnego powodowi Sąd ustalił w oparciu o kwotę wypłaconą Z. K. (2) przez powoda w toku postępowania likwidacyjnego, jak również zasądzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych przepisów, orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c. zgodnie z którą pozwany (strona przegrywająca) zobowiązany jest zwrócić powodowi koszty procesu, na które złożyła się opłata od pozwu - 524,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda - 4 800,00 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) oraz 17,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.